

Unint bocins

Lema: **Trencaclosques**

- Per què m'agafes aquestes peces? Que no veus que estic separant les de color vermell? Ara les estàs barrejant totes. Tanta feina que he tingut. – es va queixar la Judit

- No veus que aquestes tenen un costat completament recte? És millor primer fer el marc, i llavors ja anirem fent la resta.

- Vols dir? – va preguntar la Judit – Jo aniria separant-les per colors, anirà millor, suposo.

- Per què us molesteu a anar-les separant? No és més fàcil anar mirant fins que en veieu dues que sembla que puguin coincidir? Si les unim de dues en dues simplifiquem molt el trencaclosques, com si tingués només la meitat de peces.

La Judit estava a casa seva, amb la seva mare i el seu germà petit. Estaven muntant un trencaclosques que li havien regalat a la Judit pel seu aniversari, però tenien problemes, ja que cadascun tenia una manera de fer-los diferent, igual que en les matemàtiques, que un mateix problema pot resoldre's de moltes maneres diferents, totes correctes, aconseguint el mateix resultat.

- Ricard, no em prenguis les peces. Jo aquí dedicant-me a separar-les per poder muntar i tu véns me les agafes totes.

- És que aquestes dues em sembla que van juntes. Veus? Tenen el mateix color, per aquest costat, i la forma coincideix, i quan estan totes barrejades no es veu cap relació entre elles, però quan les separe la veig clarament.

En les matemàtiques s'han d'encadenar conceptes, que a vegades sembla que no tinguin res en comú, per tal de resoldre problemes, igual que en els trencaclosques, que s'han de fer concordar peces aparentment sense cap relació, segons la forma i el color, per tal de resoldre'l.

- Ja sé que si ho separe, si les ordenes correctament, igual que s'han d'ordenar les idees en les matemàtiques, es veu clarament el lligam que hi ha entre cadascuna de les peces i llavors és molt més fàcil unir-ho tot i resoldre el trencaclosques, o el problema matemàtic – va respondre la Judit -. Però si jo les separo és per poder muntar aquest tros jo, sinó tinc tota la feina jo però t'emportes el mèrit tu.

- Clar, sóc jo que hi veig el vincle, és lògic que m'emporti el mèrit jo.
 - Si jo sabés fer un problema de matemàtiques i tu no, jo t'expliqués com fer-lo i tu només fessis els càlculs necessaris, el mèrit també seria teu?
 - És evident que el mèrit te l'emportaries tu, però això és diferent.
 - No, és el mateix. Jo busco les maneres de fer-lo, i just abans que pugui posar-me a troba-hi res en comú véns tu i em prens la feina feta.
 - Ho sento, no ho veia així abans, jo. Em sap greu haver-me aprofitat de tu.
 - Tampoc t'has aprofitat de mi. Què fariem nosaltres en l'actualitat, sense els matemàtics, físics, altres científics i enginyers que han treballat durant anys per trobar fórmules que actualment poden ajudar-nos a resoldre difícils problemes? És necessari començar de nou cada vegada, repetir tota la feinada que han tingut? Imagina't que cada vegada que un de nosaltres vol fer una part del trencaclosques ha de desmuntar tot el que els altres han fet, per tal de no "aprofitar-se" d'ells. Seria una mica estúpid, no?
 - Tens raó. Ja faig alguna altra part del trencaclosques, i aquesta te la deixo per tu.
 - Pots ajudar-m'hi, si vols. Si ajuntem les teves idees i les meves ho farem millor que si cadascú va al seu aire, hem d'unir esforços per trobar solucions millors. Si cadascun dels científics que existeixen es limités a fer la seva feina, sense ajudar als altres ni deixar-se ajudar no haurien fet tants descobriments.
- Llavors, la Judit, en Ricard i també la seva mare, van intentar fer aquell fragment del trencaclosques vermell.
- Ricard, maco, que no veus que aquestes dues que acabes de posar juntes no hi van? – va dir la mare – El color no és del tot igual i la forma és semblant, però tampoc és idèntica. Si hi ha alguna peça mal encaixada el trencaclosques no sortirà bé, el mateix passa amb les matemàtiques, si alguna idea no lliga prou bé amb la resta la resolució del problema no es finalitzarà correctament.

Van seguir muntant el trencaclosques, fins els quedava només una peça per col·locar, però hi havia dos espais buits. Preocupats, van començar a buscar la peça que els faltava per completar el trencaclosques.

- Va, vinga, busquem-la, que sense ella el trencaclosques serà incomplert, igual que si a un problema o una demostració li falta una idea no queda del tot acabat.

Finalment, al cap de força estona la van trobar, amagada entre unes cartolines. Quan el trencaclosques va estar acabat, com la majoria de trencaclosques era molt bonic, i la Judit, en Ricard i la seva mare n'estaven molt contents. En la majoria de difícils problemes de matemàtiques, quan estan finalitzats, són bonics, i et sents orgullós d'haver-lo aconseguit resoldre.

La Judit, en Ricard i la seva mare es van aficionar molt als trencaclosques i van continuar passant la tarda d'aquell diumenge d'estiu divertint-se construint-ne un altre que tenien per casa, igual que qualsevol altre se'l podria haver passat divertint-se resolent complicats problemes matemàtics, ja que les matemàtiques, igual que els trencaclosques, són un joc molt divertit i entretingut.